

РЕШЕНИЕ

№ 779

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **7545** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на И. К. Л. от [населено място], чрез адв. Ч., срещу заповед № 18-6825 от 01.07.2022г. на началника на СГКК – С., с която е одобрено изменение в границата между ПИ с идентификатор 68134.1937.572 и ПИ с идентификатор 68134.1937.1011 в съответствие с регулационната линия по действащия регулационен план на м. „Г. глава“, одобрен със заповед № РД-09-50-264 от 27.05.1997г. на кмета на район „В.“. В резултат на изменението площта на имот 68134.1937.572 на жалбоподателя е намалена с 3 кв.м.

Жалбоподателят посочва, че за процесната граница съществува спор за собственост. След извършен въвод на собственика на имот 1011, същият навлиза в имот 572, като се намалява лицето му от 32 м по изготвената техническа експертиза, на 25,5 метра, а от запад от 40 метра се намалява на 35 метра. Поради това се водят две граждански дела пред СРС с искане за възстановяване на владението на жалбоподателя върху отнетите площи от имота му, които са висящи. Твърди се още, че процесната заповед е издадена при липса на фактически основания. Поради това се претендира отмяната ѝ и присъждане на разноските по делото. В молба от 27.10.2022г. се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на заинтересованата страна.

Ответникът - началника на СГКК – С., редовно уведомен, в писмен отговор оспорва жалбата, защото процесната заповед установява граница между двата имота, съответна на влязло в сила решение по гр.д. № 4393/2004г. на СГС и изготвената от

вещото лице по делото техническа експертиза. По това решение е направен въвод във владение. Образуваното от жалбоподателя впоследствие дело е срещу незаконосъобразен въвод, а не за спор за собственост. Другото дело е прекратено с определение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Заинтересованата страна - Ж. И. Ф., редовно призована, в становище от 20.09.2022г. оспорва жалбата. Твърди, че спорът за материално право с жалбоподателя е решен с влязло в сила съдебно решение, и процесната граница минава там, където е определена със заповед № 18-6825 от 01.07.2022г. на началника на СГКК – С.. Поради това се иска от съда да отхвърли жалбата. Подробни съображения излага в писмена защита по съществото на спора. Претендира разноски по списък.

АССГ, при извършена служебна проверка на събраните доказателства, приема следното от фактическа страна:

Жалбоподателят се легитимира като съсобственик на ет.1 от двуетажна жилищна сграда със ЗП от 78 кв.м., S ид.част от общите части на сградата, от мазето и тавана, а така също и S ид.част от дворното място, където е построена сградата, намиращо се в кв. Б., [улица], съставляващо парцел II от имот пл. №7 и 8, целия с площ от 821 кв.м. съгласно протокол за съдебна делба по гр.д. № 693/1976г. по описа на СРС и удостоверение за наследници на л. 276 и 277. Имотът е нанесен в КККР с идентификатор 68134.1937.572 и площ 914 кв.м.

Заинтересованата страна Ж. И. Ф. се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 68134.1937.1011 с площ от 3024 кв.м, находящ се в район „В.“, ул. Карамфил“ № 26-28 съгласно нотариален акт № 34, том II, рег. № 5352, дело № 196 от 11.09.2020г. Със същата площ имотът е нанесен в КК.

По искова молба на ЗС срещу родителите на жалбоподателя и другия съсобственик за предаване владението на около 1000кв.м от парцел IV-1011, е било образувано гр.д. № 6568/2002г. на СРС по чл. 108 и 109 от ЗС. Искът е отхвърлен. С влязло в сила решение по гр.д. № 4393/2004г. на СГС решението на СРС е отменено и посочените лица са осъдени да предадат владението на част от УПИ IV-1011 с площ от 440 кв.м., заключена между б. А,Б,В,Г,Д,Е,А и означена със зелен контур по скицата на вещото лице към експертизата, приета пред СГС, на л.95. Самата експертиза е приложена на л.326 и от нея става ясно, че регулационната граница между двата имота минава по имотната граница. С протоколно решение от 29.10.2008г. по гр.д. № 6568/2002г. на СРС е допусната поправка на ОФГ в решението, като в диспозитива на решението е вписано и името на жалбоподателя. Решението е влязло в сила на 20.10.2014г. На това основание е издаден изпълнителен лист от 09.07.2015г., а на 09.11.2015г. е съставен протокол за въвод във владение на ЗС в част от УПИ IV-1011 от кв.8 по плана на [населено място], м. Г. глава“ с площ от 440 кв.м

Със заявление вх. № 01 - 113753 от 28.02.2022г. ЗС е поискала да се измени кадастралната карта и регистър за имот с идентификатор 68134.1937.1011, като се промени границата му с имот 572 в съответствие с влязло в сила решение по гр.д. № 4393/2004г. на СГС и в съответствие с действащия регулационен план съгласно скица на л. 255. Видно от обяснителната записка към заявлението и скица към съдебното решение на л. 253, границата между имот 1011 и имот 572 минава по права линия като се взема част от имот 1011 и част от имот 572. Изготвена е скица – проект, според която на имот 1011 се придават 2 кв.м., а от имот 572 се отнемат 3 кв.м. Общата площ на имот 1011 от 3024 кв.м. става 3026 кв.м., а на имот 572 от 914 кв.м. става 911 кв.м.

Жалбоподателят е уведомен за исканото изменение с писмо изх. № 20-27535 от 23.05.2022г. В предоставения срок е постъпило възражение от И. К. Л., в което сочи, че между страните има висящ спор за собственост по гр.д. № 20211110165905/2021г. по описа на СРС, 120 с-в, и гр.д. № 47140/2020г. по описа на СРС, 165 с-в, до постановяване на решение по които искането не следва да се процедира. Приложени са исковите молби по двете дела, от които е видно, че първото е по иск по чл. 108 от И. Л. срещу ЗС за около 242 кв.м. от имот 572, а второто – по чл.75 от ЗС за възстановяване на нарушено владение вследствие на горепосочения въвод върху същите 242 кв.м., намиращи се в южната част на имота по протежение на цялата имотна граница с имот 1011. С определение № 5000 от 25.02.2022г. по гр.д. № 65905/2021г. на СРС, 120 с-в производството е прекратено поради наличие на влязло в сила решение по същия спор между същите страни. Няма данни определението да е влязло в сила, макар и с разпореждане от 06.07.2022г. съдът да е върнал частната жалба срещу определението като нередовна. По другото дело е постановено решение на 28.11.2022г., с което искът на И. К. Л. е отхвърлен. Няма данни решението да е влязло в сила.

Въз основа на горното е издаден оспореният в настоящото производство административен акт, с който е одобрено изменението в КККР чрез нанасяне на промяна на границата на имот 572 и имот 1011 по права линия съгласно скица проект, в съответствие с влязло в сила съдебно решение по гр.д. № 4393 от 2004г. на СГС и регулационната линия между УПИ III-572 и УПИ IV-1011 по действащия регулационен план, одобрен със заповед № РД-09-50-264 от 27.05.1997г. на кмета на район „В.“ и потвърден с решение № 85 по протокол № 56 от 06.08.2003г. на СОС. Постъпилото възражение е прието за неоснователно. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 25.07.2022г. съгласно известие за доставяне на л. 49, а жалбата е подадена на 01.08.2022г.

По делото е изслушано заключение на вещо лице геодезист, според което по документи за собственост ПИ 572 е с площ от 821 кв.м, а ПИ 1011 – с площ от 3024кв.м. Границата между тях, определена по съдебно решение по гр.д. № 4393/2004г. на СГС, съвпада с тази по процесното изменение в КК. Границата между двата имота е материализирана на място със стоманени колове и стоманена оградна мрежа. Оградата следва границата между имотите по действащата КК като заобикаля обект с идентификатор 572.1. За разлика от нея, границата по процесното изменение в КК преминава през част от този обект, представляващ пристройка на съществуваща сграда.

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице, заинтересовано от оспорването на акта, доколкото със същия се изменя КККР чрез отнемане на 3 кв.м. от неговия имот. Разгледана по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 51, ал.2 от ЗКИР. Същата е в съответствие с процесуалния закон и с приложимите

материално- правни норми, по съображенията изложени по - долу.

В оспорената заповед ответникът е посочил две правни основания за процедиране на искането за изменение на КККР. От една страна – по реда на чл. 51, ал.1, т.1, а от друга по реда на чл. 51, ал.1, т.2 от ЗКИР. Според съдът двете основания са взаимно изключващи се, доколкото едното касае изменение на КК, възникнало след одобряването ѝ, а другото – преди това. В случая е налице второто основание. Според тази разпоредба кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. Съгласно чл. 54, ал.1, 2 и 4 от ЗКИР, непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл. 53а, т. 1. Измененията в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота. Заповедта се придружава от скица-проект. Заповедта за одобряване на изменението се съобщава по реда на Административнопроцесуалния кодекс на заинтересованите лица, чиито права са засегнати от изменението.

Ответникът е приел, че се касае за непълноти и грешки по смисъла на §1, т.16 от ДР на ЗКИР – неправилно нанасяне на границата на имот – собственост на ЗС, в кадастралната карта, което води до несъответствие спрямо действителното му състояние. Това несъответствие е съществувало преди създаването на КК, одобрена със заповед № РД-18-68 от 02.12.2010г., с последно изменение за имот 1011 от 17.06.2020г.

Съдът счита, че действително се касае за изменение на фактически основания, съществували преди влизане в сила на кадастралната карта през 2010г. и преди изменението ѝ през 2020г. Тези основания са влязло в сила на 17.04.2007г. съдебно решение по гр.д. № 4393/2004г. на СГС и действащ регулационен план, одобрен със заповед № РД-09-50-264 от 27.05.1997г. на кмета на район „В.“, със скица на л. 255. Границата между имоти 572 и 1011 по съдебното решение и по регулационния план минава по права линия. Видно от извадка от КККР на л. 23-24, същата прави чупка, която навлиза навътре в имот 1011г. Доколкото със съдебното решение е разрешен спор за собственост, определената с него граница по букви Б-В представлява имотна граница. Същата съвпада с регулационната съгласно СТЕ по гр.д. № 4393/2004г. на СГС. Видно от заключението по настоящото производство, тази граница съвпада и с границата по проекта за изменение, одобрен с процесната заповед. Не е налице и спор за собственост по отношение на границата между двата имота, защото предметът на спора по гр.д. № 65905/2021г. по описа на СРС, 120 с-в, съвпада частично с предмета на гр.д. № 4393/2004г. на СГС, по което има постановено влязло в сила съдебно решение. И двата спора касаят една и съща граница, като по гр.д. № 4393/2004г. на СГС спорът е за площ заключена между тази граница, и имот навътре в имот 1011 с площ от 440 кв.м., а по гр.д. № 65905/2021г. по описа на СРС спорът е за площ,

заклучена между същата граница и имот навътре в имот 572 с площ от 242 кв.м. Предметът на гр.д. № 47140/2020г. по описа на СРС, 165 с-в не касае спор за собственост, а спор по чл.75 от ЗС за възстановяване на нарушено владение вследствие на неправилно проведен въвод във владение. Следователно не е налице спор за собственост, който да пречатства процедиране на исканото изменение.

Поради това процесната заповед като законосъобразна следва да бъде потвърдена, а жалбата срещу нея – отхвърлена като неоснователна. При този изход на спора на заинтересованата страна Ж. И. Ф. се дължат разноски в размер на 650лв. възнаграждение на вещо лице и 300 лв. адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 401. Неоснователно е възражението за неговата прекомерност, тъй като същото е под минимума, определен в чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл. 143, ал.3 от АПК, АССГ, 41 състав,
Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. К. Л. от [населено място] срещу заповед № 18-6825 от 01.07.2022г. на началника на СГКК – С..

ОСЪЖДА И. К. Л. от [населено място] да заплати на Ж. И. Ф. от [населено място] сумата от 950 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване чрез АССГ пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ: